

Thinglæsningsgebyret erlægges nu, naar man indleverer Obligationen til Thinglæsnings-ning. Man kan jo imidlertid ikke strax se, om Obligationen hører til dem, der her er Tale om, det vil først kunne ses i Løbet af nogle Maanedre. Skal saa Pengene modtages eller ei? Har Vedkommende først modtaget dem og indført dem i sine Bøger, saa kan han ikke betale dem tilbage uden en Ordre fra Generaldirektoratet, saa skal der først skrives frem og tilbage, thi man kan ikke saadan mafulere Protokollerne ved uden videre at betale de Penge ud, der en Gang ere komne ind. Det vil blive en Uendelighed af Skrivelser. — Slutningen af § 1 er, afsat fra et Punktum, aldeles upraktisk og en hel Del af det er mig fuldstændig uforstaaeligt; jeg tror næsten, det er, fordi der ingen Mening er i det, men det kan jo ogsaa være, at det er, fordi jeg ikke er i Stand til at forstaa det. Jeg skal ikke her komme nærmere ind paa Detaillerne herom, men jeg skal kun om disse Ord: „udstedte af samme Debitor“ sige, at jeg ikke har samme Betænkelse derved, som de to foregaaende ærede Talere have. Jeg tror, at Meningen med dette Lovforslag kun er at begunstige virkelige Konverteringsstilsælde og ikke at fritage Folk, der kjøbe Eiendomme fremtidig for Stempelafgift o. s. v. Loven skal altsaa kun virke, for saa vidt det er den samme Debitor. Og naar man har fremhævet, at Sønnen eller Enken undertiden kunne ønske en Konvertering, saa er det jo nemt at rette det ved at sige: „Samme Debitor eller dennes Arvinger“. Jeg finder altsaa, Lovforslaget meget betænkeligt og i ethvert Tilfælde maa det undergaa Forandringer.

Tvede: Jeg finder ogsaa dette Lovforslag meget betænkeligt. Jeg finder det ganske vist naturligt, at en Debitor benytter sig af Veiligheden til at faae Renten paa sin Gjælden nedsat, naar han kan faae det, og det var vist ogsaa rigtigt, at Staten gjorde det, uagtet der ikke var saa ganske lidt, der talte imod det. Den gjorde det imidlertid, og det har baaret Frugt for mange Debitorer derved, at de have faaet Veilighed til at faae billige Laan eller faae Renten af deres Laan nedsat; men det er et betydeligt Skridt videre for Staten at gaa, at hjælpe Debitorer til Skade for Kreditorer, og det er jo det, det Hele gaar ud paa, at gjøre det lettere for en Debitor at faae sagt sine tidligere Prioriteter op; det vil føre til, at Staten skrider ind til Fordel for enkelte af Statens Borgere og til Skade for akkurat lige saa mange. I det Hele synes det at være at give baade i Bøje og Sæt, om Staten, der

bed at gaa forud med at konvertere sit eget Laan har bidraget til, at Rentefoden gjen-nemgaaende er bleven lavere, tillige skulde gaa et Skridt videre og hjælpe Debitorerne til at faae de billigere Laan og altsaa derved tabe et saa betydeligt Beløb, som den høitærede Finansminister antydede. Det Beløb kan selvfølgelig blive meget større, naar der kommer en saadan indirekte Opfordring til Debitorerne om at stille sig af med deres ældre Laan, og paa den anden Side have de foregaaende Talere Ret, som have antydet, at den Fordel, som Staten vil indrømme Debitorerne, vil fortrinsvis komme dem til Gode, som egentlig ikke behøve det. De, som ere overbeholdende med Prioriteter, ville meget vanskelig gaa til at opfige de Kapitaler de have, fordi de ikke ville kunne faae andre billigere Prioriteter paa saa udfikre Bilkkaar. Det bliver altsaa en speciel Begunstigelse til ganske faae enkelte Debitorer, som tilmed ere velstaaende. Jeg kan derfor ikke se Andet, end at jeg for mit Vedkommende maa stemme mod dette Lovforslag. Dets mindre heldige Affattelse har jeg derfor ikke lagt videre Vægt paa.

Th. Nielsen: Jeg kan meget godt være enig med den ærede første Taler i, at saaledes som Lovforslaget oprindeligt var forelagt i Folkethinget, var det klarere og bedre og vilde være kommet Flere til Gode end efter de Indskrænkninger, det nu har faaet, men paa den anden Side kan jeg ikke Andet end anerkjende den Maade, hvorpaa den ærede Finansminister har taget denne Sag. Det er jo, om jeg saa maa udtrykke det, ved en Forhandling imellem ham og Folkethinget, at det Resultat er kommet til Stede, som her foreligger for os. Jeg kan være enig med de ærede foregaaende Talere i at være imod disse Ord „udstedte af samme Debitor“, og i at det vilde være heldigt om de kunde udgaa, men det kan ogsaa være, at de ikke kunne forvalde nogen Vanskelighed. Vel foreligger der ikke endnu Forslag om, at Lovforslaget skal gaa til Udvalg, men der er dog slaaet paa af ærede foregaaende Talere, at det bør gaa i Udvalg. For at faae disse Ord ud behøves det jo dog ikke, thi det vil jo kunne ordnes temmelig simpelt, forsaavidt den ærede Finansminister mener at kunne tage imod Lovforslaget, efter at disse Ord ere udgaaede. Jeg er heller ikke saa ganske tilfreds med Lovforslagets andet Punktum, idet jeg mener, at det mange Gange vil bevirke, at de Paagjældende ikke faae Nytte af Loven, at de gamle Obligationer skulde være udslettede, inden Stempel- og Thinglæsningsgebyrsfriheden for de nye